

DICTAMEN: 168/2017, de 8 de juny

MATÈRIA: Responsabilitat patrimonial

DEPARTAMENT: Governació, Administracions Públiques i Habitatge - Ajuntament d'Alcover

PONENT: Joan Pagès i Galtés

DICTAMEN 168/2017, de 8 de juny. Reclamació de responsabilitat patrimonial instada davant l'Ajuntament d'Alcover pel Sr. A pels danys i perjudicis soferts com a conseqüència d'una caiguda a les instal·lacions del pavelló municipal amb motiu d'un sopar ball que organitzava l'Ajuntament, i que atribueix al mal estat del terra

La Comissió Jurídica Assessora, reunida el 8 de juny de 2017, amb la presidència del Sr. Albert Lamarca i Marquès, actuant com a secretària la Sra. Francesca Mas i Casanovas, amb la participació de les Sres. i els Srs. Ferran Badosa i Coll, Marta Franch i Saguer, Alfredo Galán Galán, Margarida Gil i Domènech, Marc Marsal i Ferret, Eva Pons i Parera, Isabel Pont i Castejón, Sonia Ramos i González, Lluís Saura i Lluvià, Joan Manuel Trayter i Jiménez, i Antoni Vaquer Aloy, i essent-ne ponent el Sr. Joan Pagès i Galtés, ha aprovat el Dictamen següent:

ANTECEDENTS DE FET

1. El 4 de desembre de 2015, un representant del Sr. A va presentar una reclamació de responsabilitat patrimonial contra l'Ajuntament d'Alcover, quantificada en 145.289,22 euros, pels danys físics i econòmics soferts arran de la caiguda que va patir la matinada del dia 14 al 15 de febrer de 2015 en el pavelló municipal amb motiu d'un sopar ball que organitzava l'Ajuntament.
2. El reclamant, de 41 anys en el moment de l'accident, fonamenta la pretensió en el fet que la caiguda va ser conseqüència del mal estat del terra del pavelló, irregular i lliscant, i de la deficient il·luminació de la zona, cosa que va provocar que caigués mentre portava la filla en braços. Al·lega que, arran de la caiguda, va patir un traumatisme facial, cervical i cranioencefàlic, amb fractura trabecular de la vèrtebra C5 i parèsia en ambdues mans, fet que també li ha causat una incapacitat laboral permanent parcial amb el lucre cessant consegüent.
3. Mitjançant un escrit de 8 de gener de 2016, la secretària interventora va atorgar un termini a la part reclamant per a esmenar l'escrit de reclamació. Així mateix, consta en l'expedient que es va donar trasllat de la reclamació presentada a la corredoria d'assegurances per tal de trametre-la a l'asseguradora de l'Administració.
4. Per escrit del 13 de gener de 2016, la part reclamant va presentar un escrit d'al·legacions en què reiterava les argumentacions inicials i proposava la pràctica de prova testifical.
5. El 3 de febrer de 2016, l'arquitecte municipal va emetre un informe sobre els fets, en què manifestava que els serveis municipals són els encarregats del manteniment del pavelló i de

la protecció de la tarima de fusta per a portar a terme actes no esportius, com l'acte del sopar ball del dia dels fets. Afegeix que el material de protecció consta d'un mosaic de catifes amb unes dimensions individuals d'un metre d'amplada, dos de llargada i quatre mil·límetres de gruix, amb un acabat antilliscant de goma a la part inferior i un acabat antilliscant tèxtil a la part superior.

6. Mitjançant la Resolució d'alcaldia de 19 de febrer de 2016, es va admetre a tràmit la reclamació i es va nomenar l'instructor de l'expedient, resolució que es va notificar a la corredoria d'assegurances i a la part reclamant.

7. Figuren incorporats a l'expedient l'informe de la cap del Servei de Vigilància Municipal, de 9 de març de 2015, i l'informe de l'arquitecte municipal d'11 d'abril de 2016, que es reitera en l'informe emès el 3 de febrer de 2016.

8. Mitjançant Resolució de la Regidoria de 29 de març de 2016, es van admetre les proves documentals incorporades a l'expedient per l'instant i li van atorgar un termini de 10 dies per a presentar la documentació relativa a l'assistència mèdica prestada la mateixa nit dels fets. Mitjançant un escrit de 8 d'abril de 2016, la part reclamant va manifestar que no disposava de més documentació mèdica i autoritzava el consistori a sol·licitar als centres sanitaris la documentació relativa a l'assistència prestada a la víctima.

9. Figura incorporada a l'expedient la història clínica de l'Hospital Universitari Joan XXIII, de Tarragona, així com un escrit de les al·legacions emeses per l'asseguradora de l'Administració, en què proposava desestimar la reclamació per manca de prova del nexa causal, i un dictamen pericial valoratiu de les seqüeles físiques al·legades aportat a instància de l'asseguradora.

10. Mitjançant ofici de la secretària interventora municipal de 25 de novembre de 2016, es va atorgar a la part reclamant un termini per a presentar-hi al·legacions. El 4 de gener de 2017, el representant de l'instant va presentar un escrit, en què reiterava que la causa de la caiguda va ser el mal estat del terra, que era irregular i lliscant, i considera que, en el present cas, existeix una inversió de la càrrega de la prova, de manera que és l'Ajuntament qui ha d'acreditar la culpa exclusiva de la víctima en la caiguda.

11. El 25 de gener de 2017, la secretària interventora va emetre un informe proposta, en què es proposava desestimar la reclamació d'acord amb les mateixes consideracions jurídiques contingudes en l'escrit d'al·legacions de l'asseguradora de l'Administració.

12. Per Resolució de 22 de febrer de 2017, la regidora de l'Ajuntament va trametre l'expedient al Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge a l'efecte que emetés dictamen la Comissió Jurídica Assessora. Mitjançant un ofici de la cap del Servei de Règim Local de 9 de març de 2017 del Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge es va retornar l'expedient per tal que es completés.

13. Mitjançant un escrit de 20 de març de 2017, l'Ajuntament d'Alcover va trametre l'esmena de l'expedient al Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge a l'efecte que la Comissió Jurídica Assessora n'emetés dictamen.

14. El 23 de març de 2017, la responsable de Patrimoni de les Entitats Locals del Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge, amb el vistiplau de la cap del Servei de Règim Local, va informar favorablement sobre la tramesa de l'expedient a aquesta Comissió.

15. El 6 d'abril de 2017, va tenir entrada a la Comissió Jurídica Assessora la petició de dictamen formulada per l'Ajuntament d'Alcover i tramesa per la consellera de Governació, Administracions Públiques i Habitatge.

16. El 20 d'abril de 2017, el Ple de la Comissió Jurídica Assessora va admetre a tràmit la petició referida i en va nomenar ponent.

17. En la sessió d'1 de juny de 2017, el Ple de la Comissió Jurídica Assessora va acordar ampliar en un mes el termini per a emetre el dictamen sol·licitat.

FONAMENTS JURÍDICS

I. Objecte del Dictamen

Constitueix l'objecte d'aquest Dictamen la reclamació d'indemnització per responsabilitat patrimonial instada pel Sr. A davant l'Ajuntament d'Alcover pels presumptes danys i perjudicis derivats d'una caiguda que va patir el dia 14 de febrer de 2015 quan es trobava en un sopar ball al poliesportiu municipal, i que atribueix a l'estat defectuós del terra, amb irregularitats i lliscant, i a una il·luminació deficient.

II. Intervenció de la Comissió Jurídica Assessora

Pel que fa a la intervenció de la Comissió Jurídica Assessora, escau indicar que aquest òrgan consultiu ha d'emetre dictamen sobre els expedients instats en matèria de responsabilitat patrimonial davant les administracions locals quan així s'estableixi per llei. Aquesta exigència resulta de la remissió que efectuen l'article 174 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC), que preveu que els ens locals responen directament dels danys i els perjudicis causats als particulars en llurs béns i drets com a conseqüència del funcionament dels serveis públics, d'acord amb la legislació general sobre responsabilitat patrimonial, i l'article 86 de la Llei

26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

Així mateix, l'article 8.3.a) de la Llei 5/2005, de 2 de maig, de la Comissió Jurídica Assessora, disposa que el dictamen és preceptiu en els expedients de reclamacions administratives la quantia de les quals sigui igual o superior als 50.000 euros.

En el cas examinat, la indemnització sol·licitada és de 145.289,22 euros, per la qual cosa es compleix el requisit quantitatiu establert legalment.

III. Qüestions procedimentals

Pel que fa a la normativa aplicable, la responsabilitat patrimonial de l'Administració es regula, atès el moment de formular-se la reclamació, en la citada Llei 26/2010; en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC), i en el Reial decret 429/1993, de 26 de març, pel qual s'aprova el Reglament dels procediments de les administracions públiques en matèria de responsabilitat patrimonial (RPRP). Convé recordar que l'LRJPAC ha estat derogada per la disposició derogatòria única de la Llei estatal 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), si bé és d'aplicació a aquest procediment per raons temporals, d'acord amb la disposició transitòria tercera d'aquesta norma, que remet a la normativa anterior pel que fa als procediments iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor, que es va produir el 2 d'octubre de 2016.

Quant a la legitimació activa, el reclamant és la mateixa persona que va patir l'accident i, per tant, té la condició d'interessat en el procediment. L'instant actua assistit de representació lletrada, la qual ha quedat degudament acreditada en l'expedient mitjançant la incorporació de poders notariais.

Pel que fa a la competència per a tramitar i resoldre la reclamació, no hi ha dubte que correspon a l'Ajuntament d'Alcover, davant el qual s'ha presentat la petició, ja que és titular del lloc on es va produir la caiguda, el poliesportiu municipal, atès que, d'acord amb l'establert en l'article 66.3.a) del TRLMRLC, el municipi ha de vetllar per la seguretat en els llocs públics.

En relació amb la tramitació de l'expedient, s'observa que està correctament indexat i paginat.

Arran de la reclamació presentada, se'n va donar trasllat a la corredoria d'assegurances municipal i es va incorporar un informe de l'arquitecte municipal sobre el lloc dels fets i, posteriorment, per Resolució d'alcaldia de 19 de febrer de 2016, es va admetre a tràmit la reclamació; resolució que es va notificar tant a la part reclamant com a la corredoria d'assegurances. Figuren incorporats a l'expedient els informes de la cap del Servei de

Vigilància Municipal de 9 de març de 2015 i un nou informe de l'arquitecte municipal d'11 d'abril de 2016, que es reitera en l'informe emès anteriorment.

Mitjançant la resolució de la Regidoria, es van admetre les proves documentals incorporades a instància de part. D'ofici, i amb l'autorització prèvia de l'interessat, l'Ajuntament va demanar la història clínica de la víctima a l'Institut Català de la Salut a l'efecte de l'assistència prestada el dia dels fets i, especialment, per si existia algun tipus d'informe toxicològic. Malgrat que la petició documental també es va fer per l'assistència sanitària prestada a l'Hospital de Valls, tan sols consta la tramesa de la història clínica de l'Hospital Universitari Joan XXIII, de Tarragona. No figura en l'expedient que es realitzés cap informe toxicològic al pacient.

Posteriorment, mitjançant un escrit amb registre de sortida de data 25 de novembre de 2011, complementat per un altre escrit de 22 de desembre de 2016, es va obrir un tràmit d'audiència a la part reclamant, la qual hi va presentar al·legacions mitjançant un escrit entrat al Registre en data de 9 de gener de 2017.

Tanmateix, malgrat que formalment no es va obrir el tràmit d'audiència a l'entitat asseguradora, s'ha de considerar que substancialment aquest tràmit s'ha acomplert, ja que consta en l'expedient un escrit de l'asseguradora amb registre d'entrada de 30 de novembre de 2016, pel qual presenta les seves al·legacions. També hi figura un dictamen pericial valoratiu de les seqüeles, emès per l'asseguradora en data de 19 d'octubre de 2016.

Finalment, es va emetre una proposta de resolució, la qual es va remetre a les consideracions jurídiques contingudes en l'escrit d'al·legacions emès per l'entitat asseguradora. S'observa que la proposta no incorpora una valoració subsidiària dels danys, contràriament a la recomanació efectuada per la Comissió en diversos dictàmens a l'efecte de donar compliment a l'establert en l'article 12.2 de l'RPRP i per tal que aquest òrgan disposi de tots els elements per a emetre dictamen (60/2008, 106/2011, 357/2013, 21/2014 i 63/2016). Amb tot, sí que hi consta incorporat el dictamen pericial valoratiu de l'asseguradora, tal com s'ha dit.

IV. Aspectes temporals

El règim temporal de l'exercici de l'acció de reclamació de responsabilitat patrimonial és regulat per l'article 142.5 de l'LRJPAC, que estableix que el dret a reclamar prescriu al cap d'un any d'haver-se produït el fet o l'acte que motiva la indemnització o d'haver-se'n manifestat l'efecte lesiu.

En el cas que s'examina, l'escrit de reclamació es va presentar el 4 de desembre de 2015 arran d'una caiguda que es va produir el 14 de febrer de 2015. Per tant, no hi ha dubte que la reclamació es va presentar dins el termini legal.

D'altra banda, segons els articles 42.2 de l'LRJPAC i 13.3 de l'RPRP, el termini per a resoldre la reclamació és de sis mesos. Una vegada transcorregut sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa, tal com succeeix en el cas examinat, el silenci administratiu és negatiu, amb efecte desestimatori de la reclamació (articles 43.1 de l'LRJPAC i 13.3 de l'RPRP). Aquest fet produeix la conseqüència jurídica d'habilitar els reclamants perquè puguin impugnar la desestimació presumpta de la sol·licitud, si és del seu interès, sens perjudici que persisteixi l'obligació de l'Administració de resoldre la reclamació (art. 42 de l'LRJPAC).

En el cas que s'examina s'observen algunes dilacions en la instrucció de l'expedient, atès que el procediment es va incoar el 4 de desembre de 2015 i la proposta de resolució no s'ha emès fins al 15 de gener de 2017. Ara bé, de l'expedient es desprèn que aquestes dilacions queden parcialment justificades pels tràmits destinats al procediment dels informes sanitaris emesos arran dels fets al·legats.

V. Les circumstàncies del cas

Les circumstàncies que concorren en el cas que s'examina es poden sintetitzar com segueix:

La part reclamant al·lega que la matinada del dia 14 al 15 de febrer de 2015 l'instant va patir una caiguda en el pavelló municipal amb motiu d'un sopar ball que organitzava l'Ajuntament.

Així mateix, al·lega que, arran de la caiguda, va patir un traumatisme facial, cervical i cranioencefàlic, amb fractura trabecular de la vèrtebra C5 i parèsia a ambdues mans, fet que també li ha causat una incapacitat laboral permanent parcial amb el lucre cessant consegüent, i sol·licita una indemnització total de 145.289,22 euros.

Per a provar el seu relat sobre els danys patits arran de la caiguda, aporta l'informe del subdirector general del CAT112 en relació amb la trucada d'emergència efectuada per l'esposa el dia 15 de febrer de 2015 a la 1.19 h, en la qual es diu que se sol·licita l'arribada d'una ambulància al pavelló municipal d'Alcover perquè el marit ha caigut i sembla que s'ha trencat el nas. Altrament, la caiguda consta en el mateix informe que s'envia al Servei d'Emergències Mèdiques i als Mossos d'Esquadra, però en l'expedient no figura cap actuació realitzada per aquests. També aporta les històries clíniques del Centre d'Atenció Primària d'Alcover, de l'Hospital de Valls i de l'Hospital Universitari Joan XXIII, de Tarragona, en les quals consten les diverses assistències prestades a l'instant arran del traumatisme facial i cranial com a conseqüència d'una caiguda al pavelló municipal produïda el 14 o 15 de febrer de 2015, depenent de l'informe, malgrat que s'observa que cap d'aquests informes d'assistència és del mateix dia dels fets. Finalment, s'hi incorporen comunicats de baixa laboral, factures sobre diversos fàrmacs i tractaments mèdics per a pal·liar una cervicàlgia i, més específicament, per a acreditar el lucre cessant, un escrit de l'empresa X, SA, així com factures dels serveis prestats per l'instant com a transportista autònom a l'empresa precitada. En l'escrit, l'empresa fa constar que l'instant abans dels fets prestava serveis de transport per

a aquesta empresa, com a autònom, i que va continuar amb la mateixa activitat a partir de l'última setmana de setembre, quan li van donar l'alta. També indica que, durant el període de baixa des del 14 de febrer fins al 22 de setembre de 2015, si no hagués estat de baixa, hauria seguit prestant els seus serveis tal com ho havia fet anteriorment.

El reclamant atribueix la caiguda al mal estat del terra del pavelló, irregular i lliscant, i a la deficient il·luminació de la zona, que va fer caigués mentre portava la filla en braços.

Per tal d'acreditar el mal estat del terra del paviment, la part reclamant aporta una notícia de premsa de data 20 d'agost de 2015, en la qual consta el titular següent: "El pavelló d'Alcover lluirà parquet reformat a partir del mes de setembre. Des de l'any 1994 que no s'havia fet cap treball de manteniment." S'hi esmenta que els treballs consisteixen en la millora del parquet de l'equipament, que tenia signes de deteriorament a causa de l'ús diari de les instal·lacions.

Finalment, resulta molt rellevant que l'interessat aporta en els escrits inicials el nom i cognoms i l'adreça d'una sèrie de persones que sol·licita que siguin citades per l'òrgan instructor com a testimonis. En l'escrit d'al·legacions, el reclamant denuncia que aquests testimonis no s'han citat i afegeix que en el present cas hi ha una inversió de la càrrega de la prova i ha de ser l'Ajuntament qui acrediti la culpa exclusiva de la víctima en la caiguda, prova que considera que no existeix.

Per la seva part, l'Ajuntament no nega la caiguda i els danys subsegüents. Així, figura en l'expedient l'informe del cap del Servei de Vigilància Municipal, en què es fa constar que a la 01.40 hores, "realitzant la ronda per la zona del pavelló on es realitza el final de festa de la rua, s'observa que els sanitaris estaven atenent el [reclamant] per una caiguda fortuïta dins del pavelló". Així mateix, a instància de l'asseguradora, s'adjunta un dictamen pericial de les seqüeles i els danys físics al·legats.

Ara bé, l'Ajuntament proposa desestimar la reclamació per manca de nexes causal entre els danys patits pel reclamant i el funcionament del servei públic.

Per a fonamentar aquesta posició incorpora a l'expedient dos informes tècnics de l'arquitecte municipal, amb idèntic contingut, en què s'explicita el material emprat per a protegir la tarima de fusta del terra del poliesportiu per a celebrar el sopar i el ball, i consta que aquest material tenia un acabat antilliscant.

Finalment, destaca la circumstància que no consta que l'òrgan instructor es pronunciés sobre la prova testimonial sol·licitada per l'interessat.

VI. El fons de l'assumpte

VI.1. Plantejament

El fons de l'assumpte a dictaminar se centra en si hi ha responsabilitat patrimonial de l'Administració en el dany patit pel reclamant arran de la caiguda soferta en un pavelló municipal, i que s'atribueix al mal estat del terra.

Com és sabut, la legislació vigent exigeix la concurrència de determinats requisits perquè es pugui dictaminar sobre la responsabilitat patrimonial de l'Administració pública: la lesió patrimonial, l'antijuridicitat, la imputabilitat a una Administració pública i nexa de causalitat, així com l'absència de força major.

A continuació s'examinarà si existeix lesió patrimonial.

VI.2. La realitat de la caiguda i l'existència de dany efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat

En el cas que s'examina resulta acreditat que, la matinada del dia 14 al 15 de febrer de 2015, l'instant va patir una caiguda al pavelló municipal amb motiu d'un sopar ball que organitzava l'Ajuntament.

També resulta acreditat que, arran de la caiguda, l'interessat va patir unes lesions; per tant, es tracta d'un dany efectiu i individualitzat.

Tanmateix, l'interessat avalua econòmicament el dany en 145.289,22 euros. Malgrat que l'Ajuntament nega que hi hagi dany patrimonial, es troba a faltar l'avaluació econòmica d'aquest, la qual tan sols es pot considerar parcialment suplerta sobre la base de l'informe mèdic emès en data de 19 d'octubre de 2016 per la companyia asseguradora. En tot cas, el que ara interessa més és que, sigui quin sigui l'import, no hi ha cap dubte que el dany és avaluable econòmicament.

A partir d'aquí, l'*iter* ordinari rau a comprovar si hi concorren els altres requisits exigits normativament per a la responsabilitat patrimonial de les administracions públiques. Però, en el cas que s'examina, s'observa que hi ha una irregularitat, consistent en la denegació immotivada de prova, qüestió formal que s'ha d'examinar amb caràcter previ a la resta de qüestions substantives.

VI.3. Denegació immotivada de prova

En l'escrit inicial de reclamació presentat a Correus el dia 4 de febrer de 2015, l'interessat sosté que "*El motivo de la caída fue a causa del mal estado del suelo que era irregular, resbaladizo y defectuoso*". I, tot seguit, després de citar els documents que adjunta com a

mitjans probatoris, diu: “*Debemos dejar constancia también de la existencia de diversos testigos [se cita el nom i cognoms] que si es preciso podrán ratificar lo expuesto*”. Tanmateix, en l'escrit presentat a Correus el dia 13 de gener de 2016 –destinat a respondre el requeriment municipal d'esmena de defectes, amb registre de sortida datat el 8 de gener de 2016–, va insistir en la prova testifical, i especificava, juntament amb els noms i cognoms dels testimonis proposats, l'adreça respectiva.

Un cop examinat l'expedient, no consta que aquesta prova s'hagi realitzat i ni tan sols que l'Administració instructora s'hi hagi pronunciat. Un silenci administratiu d'aquesta mena pugna amb l'article 80.3 de l'LRJPAC, recollit també en l'article 9.3 de l'RPRP, segons els quals l'instructor només pot rebutjar les proves proposades quan siguin manifestament improcedents o innecessàries, i per mitjà d'una resolució motivada.

En el cas que s'examina, podria ser que l'instructor del procediment entengués que la prova dels testimonis proposada fos improcedent i/o innecessària; però, si fos així, ho hauria hagut de motivar en una resolució que s'hauria hagut de notificar a l'interessat.

En aquest marc, cal plantejar-se si l'incompliment d'aquesta norma procedimental obliga a retrotraure l'expedient al tràmit de la pràctica de la prova, per tal que l'instructor es pronunciï sobre la sol·licitud de la prova testifical.

S'ha de partir de la base que, en la pràctica de la prova en via administrativa, concorren d'una manera destacada tant el principi d'interdicció de la indefensió com el principi d'economia processal.

La Comissió tendeix a considerar que la denegació immotivada de prova és una mala praxi administrativa; però que, per raons d'economia processal, no ha de provocar la retroacció de l'expedient quan d'aquest resulta plenament acreditada l'existència o la inexistència del fet que es pretenia demostrar amb la prova tàcitament denegada, ja que, des d'un punt de vista material, no s'ha vulnerat el dret a la defensa. De tal manera que, quan s'ha advertit que, malgrat la denegació tàcita de prova, de l'expedient resulta acreditada l'existència del fet determinant de la concurrència dels requisits exigits per a la responsabilitat patrimonial que es pretenia demostrar amb la prova esmentada, la Comissió ha estimat la reclamació sense necessitat d'instar la retroacció de l'expedient (cf. Dictamen 340/2010). I, paral·lelament, quan s'ha advertit que, malgrat la denegació tàcita de prova, de l'expedient resulta acreditada la inexistència del fet determinant de la concurrència dels requisits exigits per a la responsabilitat patrimonial que es pretenia demostrar amb la prova esmentada, la Comissió ha desestimat la reclamació sense necessitat d'instar la retroacció de l'expedient (cf. Dictamen 103/2015).

En el cas que s'examina, el fet que es pretenia demostrar amb la prova testifical sol·licitada pel reclamant és doble; d'una banda, que es va produir la caiguda en el lloc i data indicats, i, d'una altra, que el motiu de la caiguda va ser el mal estat del sòl. En relació amb el primer fet objecte de demostració –la caiguda en si mateixa considerada–, ja s'ha conclòs que està prou

acreditat i, per tant, la prova testifical resultaria redundant. Ara bé, pel que fa al segon fet esmentat, el motiu de la caiguda, la qüestió és diferent.

En efecte, l'interessat aporta dues proves per tal d'acreditar aquest fet, però no són determinants. Així, com a primera prova, aporta l'Informe del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 de Catalunya. Aquest informe tendeix a acreditar el fet de la caiguda i el dany derivat d'aquesta, però no acredita en absolut que la caiguda fos deguda al mal estat del terra. I, com a segona prova, aporta una nota informativa en què consta que a l'agost de 2015 es va millorar el parquet, que tenia signes de deteriorament. Aquesta nota informativa sí que suposa un indicatiu que el terra del pavelló municipal tenia signes de deteriorament a la data dels fets, però per si mateixa no acredita que la caiguda de l'interessat fos precisament pel mal estat del terra.

Es dona, però, la circumstància que, si bé l'interessat no aporta cap prova suficient per a acreditar el motiu de la caiguda, tampoc l'Administració no aporta cap prova suficient sobre això, ja que l'únic que figura en l'expedient és un informe de l'arquitecte municipal de data 3 de febrer de 2016, en què, després d'indicar que els serveis municipals són els encarregats del manteniment del pavelló municipal, i quin és el material emprat per a la protecció de la tarima de fusta d'aquest pavelló, s'especifica que té "[...] un acabat antilliscant de goma a la part inferior i un acabat antilliscant tèxtil a la part superior".

És a dir, encara que es considerés acreditat que basta aquest informe per a estimar provat que el sòl era antilliscant, no es pot considerar acreditat que no patís algunes irregularitats o defectes que provoquessin l'entrebancada al·legada per l'interessat.

L'informe de l'arquitecte municipal esmentat no es pronuncia sobre aquests aspectes del sòl, com tampoc figura en l'expedient cap indicatiu probatori capaç de posar de manifest que el sòl del pavelló no patia irregularitats o defectes rellevants. El que sí que figura en l'expedient és una petició de prova testifical, tant en l'escrit presentat per l'interessat a Correus el dia 4 de febrer de 2015 com en l'escrit que va presentar a Correus el dia 13 de gener de 2016, la qual, com a mínim, s'hauria d'avaluar fins a quin punt pot ser rellevant per a l'esclariment dels fets, i més quan aquests resulten dubtosos.

El cas és que aquesta petició torna a aparèixer en el tràmit d'audiència entrat a Correus el dia 4 de gener de 2017, quan l'interessat denuncia que "[...] *no le consta a esta parte que [els testimonis proposats] hayan declarado sobre los hechos*".

A judici de la Comissió, l'anterior posa de manifest que, si no es retrotrau l'expedient, es faria incórrer l'interessat en una posició material d'indefensió. Així, la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Canàries - Las Palmas, d'1 d'octubre de 1999, en un cas de denegació immotivada d'una prova rellevant, va dir el següent: "*Cierto que el demandante reaccionó en vía de recurso jurisdiccional, pero éste constituye una dimensión claramente distinta de la de los esenciales trámites del procedimiento administrativo: en el caso que*

resolvemos, la falta de pronunciamiento a su debido momento de la prueba propuesta fue, insistimos, una omisión relevante con real y efectiva privación de garantías, denunciado por el interesado tras ser notificado de la propuesta de resolución, y no subsanada en el curso del procedimiento administrativo, llegándose al extremo de que la resolución que puso fin al procedimiento, que se limitó a transcribir la propuesta de resolución, no entró siquiera examinar la cuestión señalada, quedando de esta manera subsumido el recurrente en la más completa indefensión.”

Per tant, no és procedent entrar a dilucidar si hi concorren el conjunt de requisits reclamats per a la responsabilitat patrimonial, ja que el que resulta procedent és retrotraure les actuacions administratives a la fase immediatament posterior a l'escrit de proposició de prova formalitzada pel reclamant.

CONCLUSIÓ

És procedent retrotraure el procediment de responsabilitat patrimonial instat pel Sr. A davant l'Ajuntament d'Alcover al moment immediatament posterior a l'escrit de proposició de prova formalitzat pel reclamant.